

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 18/2019: 6 november. Sydkustens Gårdsbryggeri. 18 deltagare. 9 km.

Idag var det åter en "mellandag" i väderleken mellan två blåsiga perioder. Förra vandringen var också en sådan mellandag. Kallas det att man "har i alla fall tur med vädret"?

Vi började tidigt på morgonen med att åka buss 181 till Trelleborg och byta till buss 190. Vi steg av vid Modeshög utanför Gislöv och konstaterade att det trots avsaknaden av blåst var riktigt kallt. De som var förberedda på kylan hade förstås tagit på sig ordentligt. De extra tröjorna åkte av efterhand som solen värmde oss.

Vi kom snart ut på slätten med gårdar och pilträäd. Vi njöt i fulla drag. Vägen slingrade sig fram mellan gigantiska upplag av sockerbetor.

Vid Bramstorps gård stannade vi och talade med en ung herr Bramstorp. Han är barnbarns barn till Axel Pehrsson-Bramstorp som var bosatt här. Denne var statsminister en kort tid år 1936.

Jag berättade historien om varför mitt efternamn liknar gårdens namn men den drar jag inte här!

Vi konstaterade att lövträden hade tappat sina blad men inte pilarna. Jag har en egen tanke om detta. Pilarna på bilden blev hamlade i vintras och har nya och friska grenar. Äldre pilar har redan börjat tappa löven men inte de yngre. Håller denna hypotes månnstro?

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 18/2019: 6 november. Sydkustens Gårdsbryggeri. 18 deltagare. 9 km.

Nu slingrade sig vägen i riktning mot Lilla Isie kyrka byggd i mitten av 1800-talet. Vid kyrkomuren lär det finnas en sten som spår väder genom att bli våt innan regnet kommer. Den ska vi leta efter nästa gång vi kommer förbi!

Nu till vandringens höjdpunkt, studiebesöket på Sydkustens Gårdsbryggeri under ledning av en av ägarna, charmiga Christian Örnberg. Hans hustru, Elin Gunnarsson, är den andra ägaren. Christian håller upp tidningsartikeln i Hallå, som gjorde mig nyfiken på bryggeriet. Så blev denna vandring till.

Äpplena på bilden är en liten del av höstens äppelskörd som förvandlas till must på gården. Du kan ta med egna äpplen och få dem pressade till härlig must eller bara köpa must som pressats från äpplen från Elins och Christians egen trädgård eller äpplen som de köpt. Äpplena i lådorna var de största som jag någonsin sett. Jag glömde fråga om sorten.

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 18/2019: 6 november. Sydkustens Gårdsbryggeri. 18 deltagare. 9 km.

Så tog vi skoskydden på våra kängor och gick in i de skinande rena äpple- och öllokalerna och fick veta allt om de komplicerade maskinerna och processerna. Det var verkligen mycket intressant!

Öltillverkningen går till så att man skaffar de fyra ingredienserna, malt, humle, jäst och vatten och låter dem gå igenom de fem stegen, mältning, mäsning, vörtkokning, jäsning och filtrering. Sen tappar man ölet på flaskor. Men det krävs många maskiner och apparater innan man kommer så långt. Christian redogjorde allt detta för oss. Men smaka - det fick vi inte! Vilken lycka det vore för alla om gårdsbutiker för öl och vin i framtiden fick lov att sälja sina produkter till besökarna!

Men dricka kaffe, det fick vi! Vi avnjöt vår medhavda fika på den mysiga innergården. Sedan var det dags för uppbrott. Tack för det trevliga besöket!

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 18/2019: 6 november. Sydkustens Gårdsbryggeri. 18 deltagare. 9 km.

Nu gick vi den korta biten till hållplatsen vid Böste Västra. På vänster sida av vägen såg vi ett stort fält med en växt som hade gulnat lite. Vår jordbrukskunniga Birgitta kunde genast namnge växten. Den heter oljerättika. Antagligen ny för oss alla andra. Det är en så kallad fånggröda. Oljerättikan växer snabbt både på bredden och på djupet. Den tar upp kväve och bidrar till en förbättrad markstruktur. Den har en del andra goda egenskaper också.

En annan fånggröda såg vi strax därpå, den vackert blåblommande honungsörten. Nu var den nästan överblommad. I full blomning, som på min bild från augusti 2012, älskar man den för dess skönhet. Bina älskar den också.

Så kom bussen nr 190 och vi åkte till Trelleborg. Där bytte bussen numret till 181 så vi kunde fortsätta till Höllviken utan att kliva av.